

L'HORA NOVA

INGENUAMENT

Força l'enemic, sense treva, l'assalt a Bilbao. Les muralles de ferro que li oposen els heroics defensors de les llibertats de Bascònia, l'obliguen a tantejar, en un altre indret del front, les possibilitats d'obrir la bretxa que el faci dominador de la cobejada capital. Com més acreix el perill per la perfidia i l'ensanyament de les forces mercenàries, el poble èuskar millora la seva organització bèl·lica i demostra amb eficiència, que no sols sabrà contenir la brutal escomesa dels atacants, ans encara es permetrà poder iniciar una ofensiva quan arribi el moment en què judiqui que el desgast de l'enemic ajudarà a l'èxit més efectiu. No han de passar gaires dies sens que es vegin uns recobraments d'activitats en altres fronts, els efectes de les quals repercutiran al Nord, on els rebels hi han acumulat abundant i modern material, i llavors, davant la contingència d'haver de distreure l'enemic, elements i efectius per les necessitats d'altres fronts, l'exèrcit popular d'Euskadi es trobarà en situació més favorable per a precipitar-lo a una derrota. Que arribi aquest moment; tots els que estimem el que val el sacrifici dels nostres germans del Nord ho esperem amb ànsia pel convenciment de què serà l'inici de l'acabament de la guerra. Ha de respondre-hi, però, l'esforç de Catalunya recobrada i assentada en el pla de rendiment i de sacrifici que els moments històrics li assenyalen. Quan totes les possibilitats del nostre poble estiguin disposades per a la lluita, no hi haurà salvació per als provocadors de la tragèdia. Així, per la nostra conducta i ferma decisió, accelerarem la guerra i decidirem la victòria. Catalans!, en peu. Siguem dignes de la nostra missió. Salvem Euskadi, que és la garantia de les nostres llibertats. ALFIL

MORTIFICACIONS

L'adversitat d'una ideologia o creença religiosa a la nostra manera d'ésser i de pensar, no ha estat en cap moment un motiu per a que nosaltres hàgim deixat de tractar amb tota mena de respectes i consideracions a tots els qui la professaven.

El que hem combatut abans i combatrem ara i quan es presenti l'ocasió, no han estat les ideologies, sinó els procediments de pressió i violència, emprats pels qui les professaven. I prova de tot el que diem és de què un dia i un altre dia, hem combatut (dintre de la crítica legal), la religió catòlica, apostòlica i romana, no precisament pel que poguessin tenir de discutibles els seus manaments, sinó més bé, pels procediments emprats pels seus administradors.

Tots sabeu que aquests administradors, protegits per una força i unes circumstàncies al seu favor, violentaven tota idea diferentista; un dia, amb els balcons endomassats i amb una retolació que deia: «Visca Crist Rei»; un altre dia, amb processons a la via pública, pertorbant la tranquil·litat dels vianants; i un altre dia, cançonejant motets i villancics alegòrics a la seva dominació, i així, violentaven els nostres pensaments que, aleshores, tots estàvem distanciat d'aquella pretensió.

Però, jo, pregunto: ¿que ha passat en aquell edifici que per una violència sols se sostenia artificialment? La contestació, constatada pel que hi ha a l'abast dels nostres ulls, és ben eloqüent i categòrica. I és de què tot el que no té una solera de base efectiva; tot el que no té una consistència legal equivalent a les forces amb què ha estat peritada, s'enfonsa pels mals procediments amb què ha estat edificada.

Però, si un dia ens mortificava un balcó endomassat ¿com no ens ha de mortificar avui veure una bandera en una fàbrica, o una retolació sectarista en un comerç, o un emblema tricolor en un tramvia, auto o façana? !Oh, amics, hem de tenir un altre concepte del significat d'una bandera!

Una bandera és un símbol i, com a tal, solament i exclusiva ha d'onejar, si és obrerista, en el centre d'una organització; un dia per a donar color i grandiositat a una festa commemorativa d'un fet de treball històric; un altre dia, manifestant-se en un dol com a representativa de tots els afiliats a la seva organització; i un altre dia, adherint-se unilateralment, a les dates que fixen aquells responsables que dirigeixen la nació.

Però, companys!, arreu de la via pública, no! En primer lloc, perquè aquesta és per a totes les ideologies, i en segon lloc, perquè si posem una bandera en una llauneria, el motejadors (i amb sobrer raó), diran que és una llauna com el demás.

I en el que respecta a retolacions, en una data no molt llunyana, una mà republicana i en pla de purificació, treurà de les façanes la pressió i la violència, i dels cors les mortificacions.

Per la Unió General de Treballadors,
VICENÇ CASTELLANO